

8. *Лішук Т. П.* Об'єктивізація суб'єктивності як філософська проблема : автореф. дис. ... канд. філос. наук. : 09.00.11 / Т. П. Лішук. – К., 1994. – 17 с.
9. *Нестеренко В. Г.* Вступ до філософії : онтологія людини : навч. посіб. / В. Г. Нестеренко. – К. : Абрис, 1995. – 286 с.
10. *Рикёр П.* Время и рассказ. Т. 2. Конфигурации в вымышленном рассказе / П. Рикёр. – М. ; СПб : Университетская книга, 2000. – 218 с.
11. *Фішбейн М.* Аферизми / М. Фішбейн. – К. : Факт, 2003. – 128 с.
12. *Шкловский В. Б.* Розанов (Из книги «Сюжет как явление стиля») / В. Б. Шкловский. – М. : Опояз, 1921. – 56 с.
13. *Японские дзуйхицу* / сост., вступ. Ст. Т. П. Григорьева. – М. : «Северо-запад», 1998. – 632 с.
14. *rudenkomd.narod.ru/Rozdumy.htm*

Резюме

Прослідковуються найзагальніші тенденції традицій та новацій, характерних для української духовної культури ХХ-ХХІ ст., зокрема, їх рефлексія філософією та мистецтвом.

Ключові слова: культура, духовна культура, традиції, новації, філософія, мистецтво.

Summary

Zaremskyi M., Kolesnikova L. Features of the Ukrainian spiritual culture development in the beginning of XXI century: traditions and innovations

This article observes the most common tendencies in traditions and innovations, which are typical for the Ukrainian spiritual culture XX-XXI centuries, particularly their reflection in philosophy and art.

Key words: culture, spiritual culture, traditions, innovations, philosophy, art.

Аннотация

Заремский М.И., Колесникова Л.В. Особенности развития украинской духовной культуры в ХХ-ХХІ столетиях: традиции и новации

Прослеживаются наиболее общие тенденции традиций и новаций, характерных для украинской духовной культуры, в частности, их рефлексия философией и искусством.

Ключевые слова: культура, духовная культура, традиции, новации, философия, искусство.

Надійшла до редакції 10.11.2014 р.

УДК 008:37.091.33:327

М.О. Тимошенко

КУЛЬТУРОТВОРЧА МІСІЯ МІЖНАРОДНИХ ЗАХОДІВ (НА ПРИКЛАДІ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОЇ ІНІЦІАТИВИ «ДНІ УКРАЇНИ»)

Однією з важливих сфер людського буття є культура. Місія культури висока і відповідальна, полягає у процесах збереження, відтворення, популяризації культурно-історичного надбання країни, слугує найкращим взаємообумовлюючим фактором ведення міжкультурного діалогу. Саме на культуру покладена місія позитивно впливати на розвиток національних культур, популяризувати їх різноманітними формами міжнародної взаємодії. Для здійснення такої взаємодії держави забезпечують функціонування різних міжнародних заходів і культурно-мистецьких ініціатив. Культуротворча місія останніх беззаперечна і слугує важливого зовнішнього культурному взаємозв'язку зі світом.

Мета статті полягає в спробі розкрити на фактологічному матеріалі (культурно-мистецькій ініціативі «Дні України») культуротворчу місію міжнародних заходів як важливого напрямку зовнішньо-культурної діяльності України, визначити й проаналізувати їх сутність і значення у формуванні вітчизняного культурного іміджу в світі. Культуротворча місія як наукова категорія активно обговорюється вченою спільнотою.

Досліджуючи історію терміну «культуротворчість» О. Жорнова визначає його складність, багатозначність і емоційну забарвленість. Аналізуючи дане поняття, вона наголошує, що його застосовують для позначення діяльності, сполученої з появою нових не ризикованих, соціально значущих культурних значень, смислів або артефактів. На її думку, в подібному амплуа воно збігається за змістом із низкою інших слів, а саме: «культурна діяльність», «творчість у культурі», «культуротворення» і є закономірним позначенням тієї частини наслідків творчої діяльності, що не завдає жодної загрози соціокультурній цілісності, оскільки творчість породжує не тільки і виключно позитивні наслідки, але й призводить до соціальних конфліктів на особистісному, груповому, колективному, суспільному і планетарному рівнях. Додамо, що наприкінці тисячоліття причинами збільшення негативних наслідків творчої діяльності визнали процеси формування єдиного світового ринку професійних послуг, що через міграцію, мультикультурність, багатоконфесійність загострили суперечності глобального світу [1].

Розглядаючи природу, систему і процеси культуротворчості, В. Леонтєва наголошує на актуальності вивчення даного поняття, оскільки сучасний світ, що характеризується значним інформаційним потоком і технологіями, призвів до амбівалентності: при створенні додаткових можливостей для розвитку культуротворчої здатності. На її думку, водночас суттєво змінюється «якість» культуротворчої свободи; культуротворчий процес трансформує свою логіку відповідно до особливостей інформаційної дійсності, що уможливило перетворення буття-в-культурі на нову онтологічну реальність; цим підтверджується те, що культуротворчість продовжує бути адаптивною стратегією, створюючи умови для продовження людської історії як «зрозумілого буття» навіть у кризових станах культури [2, 3].

Таким чином, визначені думки дозволяють констатувати, що культуротворчість є активною формою людського буття, яка спричиняє як позитивні трансформаційні процеси, так і породжує негативні. Саме її місія визначається своєю унікальною якістю, що характеризується консолідуючою складовою. Остання, в свою чергу, завдяки дієвим культурно-мистецьким ініціативам спроможна забезпечити міжкультурну взаємодію в її кращому розумінні. Культурна консолідація носить взаємообумовлений і взаємозбагачувальний характер, що має вираз у системно інтегрованих різнотипах культур, які в сукупності наділені ознаками повноти, цілісності, несуперечності та складають загальну культурну картину світу.

Культуротворча місія особливо набуває актуальності в забезпеченні міжкультурного співробітництва, головна мета якого вбачаються в: інтеграції української національної культури до світового культурного простору; формуванні привабливого міжнародного іміджу України засобами української культури та культурної спадщини; використанні активних міжкультурних контактів для зміцнення позиції України на міжнародній арені; зміцненні культурних і міжлюдських зв'язків з українською діаспорою у світі; просування українського культурного продукту на міжнародний культурний ринок. Головним завданням міжкультурної взаємодії є встановлення міжкультурного діалогу задля забезпечення якого українські митці пропонують власні стилістичні й технічні новації, намагаються йти самостійно творчим шляхом та інтенсивно прагнуть до індивідуально детермінованих стильових пріоритетів і відповідно їх репрезентації в світовому культурному просторі. Тому актуальність вивчення культуротворчої місії мистецьких заходів як феномену культури XXI ст., виявленні їх значення і впливу на імідж країни, її творчого і музичного життя набуває сьогодні особливої ваги.

Виконанню цих завдань сприяє іміджева культура та взірець «вчинку життям», що здатен розкриватись за певним культурним іміджем.

Вітчизняні науковці, представники різних наук виділяють культуру як окремий фактор конкурентоспроможності країни на міжнародному ринку. На їх думку, вирішальною в забезпеченні гідного місця нашої країни у світовій спільноті і є її здатність сприяти розвитку національної культури, поширювати знання про неї у світі. Культурний імідж країни визначають як товар, який можна продавати, нехай не прямо, а опосередковано. Імідж будь-якої країни формується під дією трьох основних чинників. По-перше, життєдіяльністю її громадян та спадщиною, залишеною поколіннями їхніх предків. По-друге, цілеспрямованою іміджевою політикою держави та всіх зацікавлених інституцій. По-третє, зовнішнім інформаційним впливом [3; 115, 116].

Звичайно, мова не йде про всі, без винятку, засоби і методи в просуванні національного культурного продукту; йдеться лише про заходи, спрямовані на формування позитивної уяви про країну, її традиції. Заклик що «культура, рятує світ», набуває сили лише у тому випадку, коли збігаються зовнішні та внутрішні показники її розвитку і збереження, коли відбувається дійсний рух від «іміджу» до «образу», з її іміджевими показниками – до чинників смислового узагальнення змісту культури її неповторності, унікальності, творчих здібностей людей, її перетворення на частку культури світу. Дане перетворення вимагає вдосконалення усіх способів міжкультурного діалогу, що здійснюється як важлива складова міжнародної політики держави. Що ж стосується загально визнаного образу «людини світу» та найбільш дієвих механізмів формування найвищого смислового рівня спілкування людей, поетики культури, то провідними залишаються специфічні засоби мистецтва і образ митця, який з доби ренесансу вважається найбільш досконалим виявом як людської творчої сили, так і причетності індивідуальної людської свідомості до універсальної, планетарної культуротворчої сфери. Саме з таких позицій взірцем потрібної актуальної культуротворчої місії постає діяльність Міжнародної суспільно-патріотичної фундації «Дні України», виникнення якої її засновники вважають «кроком, продиктованим часом» та «об'єднанням професіоналів нової формації» [4].

Стратегічною метою створення цієї організації, що ініціює важливі культурно-мистецькі акції, є пропагування у європейському просторі українського «способу життя» та образу сучасного українця як «людини світу», що спроможне суттєво підсилити, підняти на новий рівень міжособистісного спілкування зусилля провідних політиків і дипломатів стосовно прискорення євроінтеграції на найвищому державному рівні. Головним засобом впровадження ідей формації є «народна дипломатія та формування громадської думки» [5]. До запропонованих нею заходів слід віднести неформальні «зустрічі без краваток» впливових політиків та дипломатів, економічні форуми, підписання двосторонніх міжнародних угод, проведення круглих столів, знайомство й налагодження міжнародних зв'язків у бізнесових колах наших країн.

Представники фундації прагнуть самі представляти взірці сучасної людини, що інтегрована у багатомовний світовий простір, має гармонійні матеріальні та психологічні відносини з ним, тобто є незалежною творчо-самостійною, «самоактуалізованою» особистістю, здатною відповідати не лише за власні вчинки, а й за долю власної національної культури, є патріотично налаштованими. Тому члени фундації – це «молоді спеціалісти, що мають європейську освіту, значний позитивний досвід діяльності у сфері міжнародних зв'язків, народної дипломатії,

організації елітарних офіційних та світських заходів. Ці люди, незважаючи на досить молодий вік, встигли побувати у багатьох країнах світу. Вони можуть за власними враженнями порівнювати життя українців із сьогоденням європейців чи, скажімо, американців. У них є можливість оцінити наші спільні риси і відмінності, створити сприятливе тло для оптимізації інтеграційних процесів на рівні психології пересічних громадян наших країн...; ...А найголовніше – команду фундації об'єднує високе патріотичне почуття і гордість нового покоління українців».

Майже гаслом постають слова з програми фундації: «Колектив міжнародної суспільно-патріотичної фундації «Дні України» впевнений: шляхетна ідея проведення Днів України і надалі матиме вагому державну підтримку, стане консолідуючим мотивом для представників українських діаспор різних країн світу, її реалізація стане справою честі українських меценатів». «Дні України» слід вважати певним суспільно-історичним артефактом сучасної української культури. За узгодженням із державними інституціями та посольствами нашої країни в Європі, ця фундація організовує масштабні міжнародні проекти, тобто є офіційно визнаною на високому державному рівні міжнародного діалогу. Цьому сприяє, значною мірою, склад організації, до якого увійшли, переважно більшістю, меценати та діячі українського мистецтва, які набули статусу, визнання у якості міжнародних суспільних діячів. Серед них: президент фундації, Посол Миру – М. Тимошенко; віце-президент, Посол Миру – С. Балаян; Посол Миру – В. Гришко, голова Вищої ради фундації, народний артист України, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка; Р. Лижичко, народна артистка України та посол ЮНІСЕФ (ООН); М. Терещенко, нащадок славетного роду українських меценатів; М. Миколайчук, заслужена артистка України; Р. Балаян, академік, народний артист України; О. Санін, лауреат Державної премії України ім. О. Довженка; С. Якутович, заслужений діяч мистецтв України, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка; А. Гайдамака, народний художник України; Ю. Рибчинський, академік, народний артист України; А. Курков, член англійського Rep Club та Європейської кіноакадемії; А. Хостікоєв, народний артист України, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка; О. Тимошенко, академік, народний артист України, член Музичної міжнародної ради ЮНЕСКО; Є. Станкович, академік, народний артист України, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка.

За хронологією подій, їх жанрово-номінативним змістом діяльність «Днів України» виявляється наступною.

У червні 2004 р. фундація «Дні України» спільно з Посольством України у Франції здійснили масштабну суспільну акцію «Українські дні у Франції». 12.03. 2005 р. на церемонії нагородження загальнонаціональної програми «Людина року» ця акція одержала спеціальну міжнародну премію «За значний внесок у впровадження позитивного іміджу України в світі».

21.06 2005 р. на Марсовому полі в Парижі відбулося урочисте відкриття міжнародного проекту «Дні України в Європі». Перед французами та представниками української діаспори виступив провідний світовий оперний співак В. Гришко. Привітальну промову виголосив Міністр закордонних справ України Б. Тарасюк. Він зазначив: «Перебуваючи в центрі Парижа, слухаючи голоси наших артистів, я відчув себе знову присутнім на Майдані під час Помаранчевої революції. Хочу подякувати вам за те, що ви підтримували нас!»

Наступного дня у паризькому передмісті – Сенлісі було відкрито пам'ятник Королеві Франції Анні-Київській. Урочисте відкриття відвідав тодішній Президент України В. Ющенко. 29-31.07. 2005 р. у рамках проекту «Дні України в Європі» за сприяння Міністерства закордонних справ України, Посольств України у Ватикані, Італії, Посольства Італії в Україні, дитячий хор «Щедрик» взяв участь у Всесвітньому фестивалі духовної музики у Ватикані. Український хор одержав безпрецедентну перемогу: три золотих дипломи найвищого десятого ступеня.

31.07. 2005 р. українська делегація, єдина з учасників фестивалю, удостоєна аудієнції у Папи Римського Бенедикта XVI. Святий отець під час першої аудієнції з прочанами багатьох країн світу благословив членів української делегації та виголосив вітання українською мовою. Те, що Бенедикт XVI звернувся до учасників проекту «Дні України в Європі» українською мовою, спеціалісти оцінюють як дипломатичний прорив нашої країни у Ватикані. Отже, провідною стороною діяльності фундації є мистецькі програми. До них належать також виставка в Парижі живопису українських художників Т. Голембієвської і І. Марчука, показ фільму молодого українського режисера І. Стрембицького, який в нинішньому році отримав «Золоту пальмову гілку» Каннського кінофестивалю, урочисте відкриття пам'ятнику Анні Ярославні Київській – королеві Франції – в старовинному містечку Санлісі, що є бронзовою статуєю заввишки 2,5 м., створеною українським скульптором М. Знобою, виставка скульптурних робіт якого цього ж дня відбулася у будівлі мерії Санліса, участь у III фестивалі «Творчі мрії світу», організованому П. Фуке в культурному центрі Кристиани Пежо, в ході якого відбулося проведення серії концертів, показу фільмів, вистав, документальних кінозамальовок українського політичного життя. Як відмітив М. Тимошенко, метою подібних акцій є «познайомити європейців ближче з Україною. Це народна дипломатія, плюс така величезна громадська акція, що, як показав час, дуже ефективна». Він також підкреслив, що Дні України в Європі проводяться за благодійні засоби. Також у рамках цього проекту на території Інституту ім. Л. Пастера, в Парижі встановлено пам'ятник Емілеві Ру.

20-22.06. 2006 р. за підтримки посольства України у Франції і Міністерства закордонних справ України «Дні України» пройшли в Монако, в результаті яких у Монако встановлено пам'ятник артистові балету, балетмейстерові, педагогові і теоретикові балетного мистецтва С. Лифарю. Крім того, проведено благодійний аукціон «Дітям України з любов'ю». Засоби, зібрані під час цієї акції, були спрямовані на допомогу спеціалізованій школі «Сходинки» м. Києва для дітей, хворих на аутизм і розлад емоційно-вольової сфери, а також Центру циркового мистецтва для дітей і юнацтва м. Бердичева, Житомирської обл. Також у рамках програми «Дні України в Європі-2006» пройшли виступи В. Гришка і переможця проекту «Шанс-2006» В. Мельника, а також французької співачки «Ін-Грид», артисток української естради А. Ахат і Т. Кароль;

відбувся показ колекції Д. Дорожкиної, виступ володаря гран-прі «Золотий клоун» Циркового фестивалю в Монако А. Залевського.

У жовтні 2009 р. «Дні України в Європі 2009» приурочувалися грі ФК «Шахтар» у Суперкубку і вшануванням футболіста О. Блохіна – на заході було оголошено про вручення престижної футбольної премії «Golden Foot».

12 жовтня князь Альберт вручив цю нагороду О. Блохіну на окремій святковій церемонії. У 2009 р. благодійний бал у рамках «Дні України в Європі – 2009» був присвячений М. Терещенку – відомому меценатові і колекціонеру. У концертній програмі виступили: група «Матри Базар», дуети «Настя і Потап» і «Барселона». Засоби, зібрані під час балу, пішли на потреби дітей, хворих на аутизм і малюків із проблемами емоційно-вольової сфери, на придбання музичних інструментів для Київської середньої спеціалізованої школи-інтернату М. Лисенка.

Те, що «Дні України», як організація, що проводить важливі міжнародні культурно-мистецькі акції, є якісно необхідним ущільненням інформаційного поля сучасної української культури, свідчить історія її створення та резонанс її діяльності з українським культурно-інформаційним центром при Посольстві України у Франції.

2004 р. за участю Міністра закордонних справ України К. Грищенка на базі Посольства України у Франції відбулося відкриття культурно-інформаційного центру. Цьому передувала велика робота з реалізації пілотного проекту створення такого центру при Посольстві України, метою якого було вироблення принципів та практичних механізмів скоординованої політико-організаційної роботи з утвердження позитивного іміджу України як європейської держави з глибокими культурними і історичними традиціями, передбачуваного партнера в діловій, науковій, освітянській й туристичній сферах. Так українська культурна присутність у Франції отримала суттєве підґрунтя у формі культурно-інформаційного центру Посольства, а наукові, освітянські, мистецькі організації України – базу для поширення інформації про Україну як державу з тисячолітніми культурними традиціями, європейськими за своєю сутністю.

Методологічною основою діяльності майбутнього центру стала інтеграція організаційних та інтелектуальних зусиль наукових, політичних і мистецьких інституцій України. Так, завдяки співпраці Посольства з Інститутом українознавства була вироблена стратегія надання підтримки діяльності Французькій асоціації українських студій, НТШ у Західній Європі, іншим українознавчим організаціям Франції.

Переважна більшість українознавчих колоквиумів, семінарів, виставок та презентацій проходили в приміщенні майбутнього центру. Серед заходів в українознавчій сфері, які отримали позитивний відгук у французькому суспільстві, стали презентації книг про Помаранчеву революцію А. Гійємоля «Навіть сніг був помаранчевим», «Українська революція», А. Аржаковського «Революція духу», творів Я. Лебединського «Козаки: суспільство воїнів між свободою та владою» (французькою мовою) та Т. Сірочук «Гійом Аполлінер. Нарис поетики та стилістики», другого видання «Історії України» А. Жуковського (французькою мовою), а також книги Л. Госейка «Історія українського кіно», яка вийшла французькою мовою у Франції та українською – в Україні. Спільно з Паризькою українською бібліотекою ім. С. Петлюри проведено виставку-семінар «Українська поштова марка».

Уже стало традицією проведення спільних за участю Посольства, НТШ у Західній Європі та Асоціації українознавців Франції Шевченківських читань. У 2006 р. проведено наукові конференції цих та інших організацій за участі Інституту українознавства, присвячених 150-літтю від дня народження І. Франка (жовтень), героїці українського козацтва у військових кампаніях на боці Франції (лютий), 80-річчю від дня загибелі С. Петлюри (травень), шедеврам української культурної спадщини – від Трипілля до Київської Русі (листопад-грудень). Проведення останнього заходу в рамках організації виставки в Луврі колекцій того періоду стало можливим завдяки домовленостям, досягнутим під час презентації експозиції частини фондів під назвою: «Україна – світові», що відбулася за присутності Президента України В. Ющенка в штаб-квартирі ЮНЕСКО, а згодом в Українському культурно-інформаційному центрі.

Важливим є той факт, що культурно-інформаційний центр став базою для поглиблення наукових і освітянських зв'язків із французькими інституціями. Започаткований академіком П. Кононенком діалог із Сорбонським інститутом слов'янських досліджень сприяв започаткуванню співпраці цієї установи з Київським і Львівським університетами, університетом ім. М. Драгоманова. Українська секція бібліотеки Сорбонни-4 постійно поповнюється новими надходженнями, які інформаційно-культурний центр отримує від Інституту українознавства, Інституту міжнародних відносин та Львівського університету. На грудневому засіданні Ради Сорбонни-4 Посол України Ю. Сергєєв, який є іноземним членом цієї ради, та співробітники культурно-інформаційного центру передали кілька сотень примірників українознавчої літератури.

На базі УКІЦ працює Українська школа мистецтв, що надає освітні послуги в рамках проекту МОН України «Міжнародна українська школа», а також сприяє розповсюдженню української культури: здійснює навчання грі на бандурі, українському хорovому співу і танцю. Важливим елементом роботи центру стало те, що він взяв під опіку українську недільну школу, засновану українською громадою.

Інформаційно-культурний центр став осередком проведення політико-дипломатичних заходів за участю відомих політичних організацій Франції. Так, у центрі успішно пройшли зустрічі представників політичних і ділових кіл Франції з Прем'єр-міністром України, жінок-політиків та керівників французьких асоціацій, які співпрацюють з Україною в гуманітарній сфері, з дружиною Президента України, українських та французьких військових із нагоди засідання Змішаної комісії з питань військового співробітництва, конференції «Україна сьогодні» з неурядовою політичною асоціацією «Реалі та міжнародні відносини» (ARRI). В центрі з успіхом пройшла презентація економічного та інвестиційного потенціалу міста Києва в рамках Дня Києва в Парижі,

Київської та Одеської областей. За участю Міністра закордонних справ пройшов вернісаж фотовиставки «Помаранчева революція очима французів», на якій представлено роботи професійного фотожурналіста Е. Корнік та кращих фотографій спостерігачів від Франції на виборах Президента України. Серед інших заходів слід відзначити й організацію виставки фотографій І. Гайдая «Українці на початку III тисячоліття» в культурно-інформаційному центрі та приміщенні асоціації «Пон Неф».

Саме наріжний камінь діяльності центру – культурно-мистецький – був закладений співпрацею між Посольством та фундаціями «Дні України» (президент – М. Тимошенко), «Україна АРТ» (президент – Н. Пастернак), іншими асоціаціями і інституціями у Франції й Україні. За їх сприяння в приміщенні культурного відділу Посольства, а згодом центру активізовано виставково-мистецьку та концертну презентацію кращих колективів і митців України. Зокрема, організовано численні виставки, в тому числі творів патріархів українського мистецтва – академіків мистецтва – художниці Т. Голембієвської та скульптора В. Зноби, молодих українських митців – С. Савченка та О. Самойлик, скульпторів М. Одрехівського та А. Валієва, а також виставку творів талановитих дітей в рамках програми «Митці Франції – дітям України».

1 жовтня 2011 р. з нагоди 20 річниці незалежності України у приміщенні Культурно-інформаційного центру Посольства України відбулося відкриття виставки «Петриківка – перлина України», на якій були присутні представники французьких культурних кіл, української громади, журналісти та дипломати Посольства.

У сфері музичного мистецтва низка заходів, організованих центром, сприяла утвердженню високого професійного іміджу сучасних українських музикантів. Так, у вересні 2006 р. з успіхом пройшли концерти оркестру Б. Которовича «Київські солісти» в ЮНЕСКО, в концертній залі Люксембурзького палацу (Сенат Франції) та соборі Св. Магдалини. Французька публіка знову отримала змогу насолодитися віртуозністю гри дуету солістів Національної філармонії заслужених артистів України Г. Сафонова (скрипка) та О. Строган (фортепіано), які представили французькій аудиторії скрипку нової конструкції, сконструйовану українським майстром Ф. Юр'євим. Свій французький дебют дует розпочав у культурно-інформаційному центрі Посольства.

Участь у низці культурологічних заходів у культурно-інформаційному центрі Посольства українських музикантів, як, наприклад, концерти молодого українського композитора Д. Чеснокова з програмою з творів українських композиторів, виступ флейтистки Д. Димитрової, сприяли тому, що вони були помічені та запрошені до провідних оркестрів Франції. Французькій вибагливій аудиторії запам'яталися віртуозна гра Львівського ансамблю бандуристок «Чарівні струни» та акордеоніста І. Завадського, золотий голос народного артиста України В. Гришка, а також виступи Національної заслуженої академічної капели України «Думка».

Уже стало доброю традицією в Міжнародний день танцю, збиратися в культурно-інформаційному центрі друзям, учням, соратникам великого французького українця С. Лифаря для вшанування пам'яті неперевершеного майстра балету.

Варто зазначити, що центр став координатором українських культурно-мистецьких заходів у Франції. Його партнерами виступили французькі асоціації. Були проведені «Українські дні» в Шаріте-сюр-Луар, «Українська палітра на Монмартрі», культурологічна акція «Погляд з України» в м. Іль-Сен-Дені (показ фільмів, виставка, дебати, концерт дуету солістів Національної філармонії України Ю. Федорова та Л. Федорової), презентація книжок, виданих видавництвом «Дофен» (Париж) та НТШ у Західній Європі під час XXV Паризького книжкового салону, український анімаційний стенд на паризькому великодньому ярмарку, ательє розпису писанок, конференція «По Україні (історія, економіка, культура)» разом з асоціацією Ламберсар – Канів – Україна. Українські козацькі танці та народні пісні зачарували публіку під час грудневого королівського козацького балу, влаштованого в Парижі культурно-інформаційним центром Посольства спільно з монархічним товариством Капіт'єнів-Бурбонів, нащадків Великої української королеви Франції Анни Київської.

Культурно-інформаційний центр сприяв організації низки концертів талановитих українських дітей, серед яких знаковими стали виступи переможців конкурсу «Шляхами королеви Анни Ярославни», київського хореографічного ансамблю «Юність», ансамблю «Чарівні струни»; концерт українських дітей з Білої Церкви в м. Дюнкерк, київського дитячого хору «Либідь» у м. Тулуза, виступ ансамблю «Горлиця» на фестивалі культур світу в м. Альє, ансамблю народної музики «Візерунок» Тернопільської обласної філармонії, хору «Дударик».

Заслуговує на увагу і підтримка українських соціокультурних інститутів, показ їх мистецьких здобутків на культурній світовій арені. Так, на запрошення УКІЦ у Франції відбулися гастролі Національного театру ім. М. Заньковецької, що відбулись у рамках всеукраїнського святкування 150 річниці з дня смерті та перепоховання Т. Шевченка. Заньківчани презентували літературно-музичну композицію «Послання...» за творами великого Кобзаря у виконанні лауреата Шевченківської премії, народного артиста України Б. Козака.

Отже, мистецькі акції постають головною сферою та спільною ланкою діяльності сучасних культурно-просвітницьких фондів. Не випадковим є і виступ лауреата Міжнародних конкурсів у США, Канаді, Польщі, Італії, дитячого хору «Щедрик» (гол. диригент – заслужений діяч мистецтв України М. Сабліна), що впродовж 40 років існування отримує визнання спочатку в СРСР, а потім і в усьому світі як унікальна школа дитячої хорової творчості, що представляє Україну на найпрестижніших сценах і музичних міжнародних форумах. У репертуарі хору – не лише фольклорні та авторські зразки української хорової творчості, а й твори європейських композиторів, що набули світової слави. Так, «Щедрик» виконав «Три маленькі літургії» Олів'є Мессіана у 1984 р., тоді ж було записано платівку, що отримала схвалення автора. Але головним у діяльності цього колективу залишається, пропагування українського хорового мистецтва як показника національної культури, і доведення сталості та життєздатності хорової традиції в Україні, що продовжується та підсилюється у сучасній дитячій творчості.

Аналіз діяльності фундації дозволив констатувати, що дана культурно-мистецька ініціатива пронизана шляхетною культуротворчою місією, спрямованою на створення позитивного іміджу України в світі національними культурно-мистецькими формами; це також і підтримка українського національного культурного продукту і, відповідно, його просування на світовий споживчий ринок.

Список використаної літератури

1. *Леонтьєва В. М.* Культуротворчість : природа, системи, процеси / В. М. Леонтьєва: дис... д-ра філос. наук : 09.00.04 / Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Х., 2004.
2. *Жорнова О.* Культуротворчість: історія терміну та еволюція поняття [Електронний ресурс] / О. Жорнова // Междисциплинарные исследования в науке и образовании. – 2012. – № 1. – Режим доступа : www.es.rae.ru/mino/. – Загл. с экрана.
3. *Петрушенко Ю. Н.* Культурний імідж як елемент ефективного експортного маркетингу / Ю. Н. Петрушенко, Т. А. Голец // Механізм регулювання економіки. – 2008. – № 4. – Том 1. – С. 114–121.
4. *Офіційний сайт фундації «Дні України»* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrainiandays.com/>.
5. *Там само.*

Резюме

Аналізуються наукові підходи до розуміння понять «культуро творчість», «культуротворча місія», «культурно-мистецька ініціатива». На фактологічному матеріалі висвітлюється і характеризується культуротворча місія ініціативи «Дні України», визначаються її роль і значення в процесі формування іміджу України в світі та здійсненні міжкультурного діалогу.

Ключові слова: культуротворчість, культуротворча місія, культурно-мистецька ініціатива, імідж, міжкультурний діалог.

Summary

Tymoshenko M. Culture-mission of international events (on the basis of cultural and artistic initiative «Days of Ukraine»)

The article analyzes the scientific approaches to understanding such concepts as culture-making, culture-making mission, cultural and artistic initiative. On the basis of the factual scientific material the author covers and characterizes culture-making mission of cultural and artistic initiative «Days of Ukraine», defines its role and significance in realization of intercultural dialogue and shaping of Ukraine's image in the world.

Key words: culture-making, culture-making mission, cultural and artistic initiative, image, intercultural dialogue.

Аннотация

Тимошенко М.О. Культуротворческая миссия международных мероприятий (на примере культурной инициативы «Дни Украины»)

Анализируются научные подходы к пониманию культуротворчество, культуротворческая миссия, культурно-творческая инициатива. На фактологическом материале освещается и характеризуется культуротворческая миссия «Дней Украины», определяются ее роль и значение в процессе формирования имиджа Украины в мире, осуществлении межкультурного диалога.

Ключевые слова: культуротворчество, культуротворческая миссия, культурно-творческая инициатива, имидж, межкультурный диалог.

Надійшла до редакції 13.11.2014 р.

УДК 008(4):304.4(4)

М.О. Чернець

ІСТОРИЧНА РЕФЛЕКСІЯ РОЗВИТКУ ІНІЦІАТИВИ ЄС «ЄВРОПЕЙСЬКА СТОЛИЦЯ КУЛЬТУРИ»

З огляду на європейський вектор розвитку України, представлений Президентом у «Стратегії реформ-2020» актуалізується питання входження України до Європейського культурного простору, а відтак вивчення досвіду проведення політики ЄС у сфері культури [11]. Комплексні культурні програми, втілені в процес культурної розбудови Європейського простору і націлені на збереження культурної ідентичності європейських народів та демонстрації спільного європейського культурного надбання, вже стали каталізатором економічного і культурного відродження багатьох європейських країн [6]. Одним з яскравих прикладів цього є запровадження і реалізація європейської ініціативи «Європейська столиця культури», результати якої відзначаються як найбільш вагомими та впливовими на створення загального культурного простору ЄС. Привертаючи увагу іноземних дослідників та практиків, зазначена ініціатива лишалася майже поза увагою вітчизняних науковців.